

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. JUDr. Petrem Doležalem, advokátem se sídlem Mazovská 476/2, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, a odpůrci: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2024, č. j. KUOK 43006/2024, a o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích provedené dopravní značkou B 20a upravující nejvyšší povolenou rychlost 80 km/h na dálnici D1, km 296 ve směru od Ostravy na Olomouc, platné ke dni 5. 11. 2018, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci podle § 7 odst. 6 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“),

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 A 33/2024 je **příslušný** Krajský soud v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného vydanému v přestupkové věci podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu).

[2] Krajský soud usnesením ze dne 18. 7. 2024, č. j. 73 A 3/2024-21, věc postoupil Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) podle § 7 odst. 6 věty první s. ř. s. Dospěl totiž k závěru, že žalobce podal společně s žalobou incidenční návrh na přezkum opatření obecné povahy (§ 101a odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[3] Krajský soud uvedl, že podle § 77 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví na dálnici Ministerstvo dopravy, které sídlí v Praze. Také odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 26. 11. 2015, č. j. 9 As 207/2015-46, podle něhož je

k projednání spojeného návrhu podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. na zrušení opatření obecné povahy a žaloby na zrušení rozhodnutí, v němž bylo opatření obecné povahy užito, místně příslušný soud, který je příslušný k řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.

[4] Byť není podle krajského soudu incidenční návrh zcela bezvadný, neboť chybí označení odpůrce a napadené opatření obecné povahy není identifikováno číslem jednacím či spisovou značkou, je návrh pro účely posouzení místní příslušnosti dostatečně určitý. Odpůrce je u návrhu na přezkum opatření obecné povahy určen kogentně zákonem a napadené opatření obecné povahy je identifikováno dostatečně.

[5] Městský soud s postupem krajského soudu nesouhlasil a podle § 7 odst. 6 věty druhé s. ř. s. předložil věc NSS. Podle městského soudu nebylo dosud postaveno najisto, zda se žalobce skutečně domáhá incidenčního přezkumu opatření obecné povahy. Tomuto tvrzení totiž neodpovídá petit ani označení odpůrce. V žalobě není konkretizováno napadené opatření obecné povahy. Podle městského soudu měl krajský soud nejprve v součinnosti s žalobcem, popřípadě s možným odpůrcem, postavit najisto, jaké opatření obecné povahy má být předmětem přezkumu. Teprve poté bylo možné s odkazem na rozsudek NSS č. j. 9 As 207/2015-46 uvažovat o postoupení věci.

[6] NSS dospěl k závěru, že nesouhlas městského soudu s postoupením věci je důvodný.

[7] Podstatou této věci je otázka, zda žalobce uplatnil dostatečně konkrétní a určitý incidenční návrh na přezkum opatření obecné povahy, který by ve smyslu § 7 odst. 2 věty první s. ř. s. odůvodňoval místní příslušnost soudu podle sídla správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. NSS se ztotožnil s městským soudem, že takový závěr prozatím nelze přijmout.

[8] NSS ze soudního spisu zjistil, že v části V. žaloby nazvané „*Opatření obecné povahy*“ žalobce nejprve namítl, že dopravní značení nebylo umístěno na základě zákonného opatření obecné povahy (jinými slovy, že dopravní značka byla na dálnici umístěna bez opory v opatření obecné povahy). Dále žalobce uvedl, že vzhledem k tomu, že měl porušit úpravu provozu, kterou byla povolená rychlost snížena na 80 km/h, je aktivně legitimován k incidenčnímu přezkumu této úpravy. Proto podává incidenční návrh na zrušení opatření obecné povahy, kterým bylo stanoveno omezení rychlosti na 80 km/h v místě popsaném ve výroku napadeného rozhodnutí. Toto opatření obecné povahy je podle něj nezákonné pro absenci odůvodnění.

[9] Podle NSS nelze z formulace žaloby jednoznačně dovodit, že se žalobce domáhá incidenčního přezkumu opatření obecné povahy. Byť tento záměr v části textu žaloby výslovně formuluje („*žalobce proto podává incidenční návrh na zrušení opatření obecné povahy*“), ve stejné části žaloby současně tvrdí, že dopravní značka byla umístěna na základě aktu svévole, tedy bez opory v opatření obecné povahy. Žalobce navíc návrh na zrušení opatření obecné povahy nepromítl do petitu žaloby (část VI. žaloby) a neoznačil ani možného odpůrce.

pokračování

[10] Úkolem krajského soudu před případným postoupením věci tedy bylo postavit najisto, čeho se stěžovatel domáhá, tedy vyzvat jej, aby svou žalobu upřesnil a případný návrh na incidenční přezkum zahrnul i do petitu žaloby. V případě, že by žalobce upřesnil svůj návrh tak, že by z něj bylo jednoznačně zjevné, že se domáhá i incidenčního přezkumu opatření obecné povahy a jen není v možnostech žalobce jej identifikovat prostřednictvím data vydání a čísla jednacího, krajský soud měl v součinnosti s možným odpůrcem postavit najisto, zda opatření obecné povahy bylo vydáno, případně upřesnit jeho identifikaci. Pokud by opatření obecné povahy bylo vydáno (a současně žalobce na jeho incidenčním přezkumu trval), byl by dán důvod k postoupení věci soudu místně příslušnému. Pokud by opatření obecné povahy naopak neexistovalo, byla by dána místní příslušnost krajského soudu jako soudu místně příslušného k projednání a rozhodnutí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (§ 7 odst. 2 věta první s. ř. s.). V případě neexistence opatření obecné povahy by totiž námitka, že dopravní značka byla na dálnici umístěna bez opory v opatření obecné povahy, byla žalobní námitkou směřující proti rozhodnutí o přestupku.

[11] NSS uzavírá, že krajský soud nemohl za současného stavu spisu přijmout závěr, že místně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí věci je s ohledem na východiska uvedená v rozsudku NSS č. j. 9 As 207/2015-46 městský soud jako soud, v jehož obvodu sídlí odpůrce – Ministerstvo dopravy. Lze dodat, že na tento závěr nemá vliv fakt, že žalobce uposlechl výzvu soudu a uhradil soudní poplatek nejen za žalobu proti rozhodnutí, ale i za návrh na zrušení opatření obecné povahy, neboť tato okolnost sama o sobě neodstraňuje nejasnosti, které NSS popsal výše v bodě [9] tohoto usnesení.

[12] NSS proto vyslovil, že příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Ostravě (resp., pokud tak stanoví rozvrh práce, jeho pobočka v Olomouci). Tímto rozhodnutím jsou krajský a městský soud vázány (§ 7 odst. 6 věta třetí s. ř. s.). Kasační soud dodává, že pokud v důsledku dalšího postupu krajského soudu (např. způsobem naznačeným výše v bodě [10]) dojde ke změně okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti, neuplatní se zásada *perpetuatio fori* a krajský soud bude moci věc postoupit soudu místně příslušnému.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu